

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Iuliana Oprea
Ala Cobăneanu, Iurie Bejenaru,
Oleg Sternioală, Sveatoslav Moldovan

judecând recursul declarat de avocatul Rotaru Dorel în interesele lui Iovdi Nicolae, în cauza intentată la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Tehnoin Auto” în proces de faliment, Mazur Anna, împotriva terțului poprit Iovdi Nicolae privind validarea popririi,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chişinău din 26 septembrie 2016, prin care a fost admisă cererea de validare a popririi,

CONSTATĂ:

La 18.05.2015, SRL „Acit-Trans” s-a adresat în judecată cu cerere introductivă prin care a solicitat intentarea procesului de insolabilitate în privința SRL „Tehnoin Auto”.

Prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 21 mai 2015, s-a admis spre examinare cererea introductivă și s-a numit în calitate de administrator provizoriu Mazur Anna.

Prin hotărârea Curții de Apel Chişinău din 17 iulie 2015, s-a intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Tehnoin Auto”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolabilității II „Mazur Anna”. S-a stabilit termenul-limită pentru creditorii de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv, până la 26.08.2015. S-a stabilit termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului lor definitiv, până la 16.09.2015. S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru data de 06.10.2015, la ora 11:00.

Prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 12 februarie 2016, s-a intentat procedura de faliment față de SRL „Tehnoin Auto”, prin valorificarea și lichidarea masei debitoare, cu dizolvarea SRL „Tehnoin Auto”, fiind desemnat în calitate de lichidator Mazur Anna.

La 04.09.2015, lichidatorul Mazur Anna a depus cerere de validare a popririi față de Iovdi Nicolae, solicitând validarea popririi și încasarea sumei în mărime de 500 000 lei cu titlu de datorie de la terțul poprit Iovdi Nicolae în beneficiul SRL „Tehnoin Auto” în proces de insolabilitate.

În motivarea cererii a indicat că, la 26.10.2013, executorul judecătoresc din circumscripția Camerei Teritoriale Centru a UNEJ, Nicolaescu Nicolae, prezentându-se pe adresa r-l Orhei, sat. Romanești, întru executarea documentului executoriu nr.2e-943/13 din 04.09.2013, în prezența administratorului SRL „Tehnoin Auto”, Cucuruza Vladimir, a reprezentantului SRL „Acit-Trans”, Mihai Mocanu, precum și în prezența lui Iovdi Nicolae, au constatat faptul că debitorul,

adică SRL „Tehnoin Auto”, deținea în proprietatea sa concasorul, la care erau anexate patru unități de linie transportatoare electrică, precum și sită în două nivele. La acel moment, concasorul funcționa, uzura constituia 30%, iar de comun acord cu administratorul SRL „Tehnoin Auto”, Cucuruza Vladimir, a fost transmisă spre păstrare dlui Iovdi Nicolae, iar linia de transportare electrică a rămas în păstrare dlui Cucuruza Vladimir, administratorul SRL „Tehnoin Auto”.

Ulterior, de către executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae a fost perfectat procesul-verbal de sechestru nr.018-1189/13 din 26.10.2013, în temeiul căruia bunurile proprietatea debitorului SRL „Tehnoin Auto” au fost luate spre păstrare de către dl Iovdi Nicolae, care a fost preîntâmpinat despre răspunderea pe care o poartă în conformitate cu prevederile art. 251 CP RM pentru însușirea sau tănuirea bunurilor sechestrate.

Lichidatorul Mazur Anna a mai menționat că prin procesul-verbal de sechestru nr.018-1189/13 din 26.10.2013, d-lui Iovdi Nicolae i s-au transmis spre păstrare bunuri mobile proprietatea SRL „Tehnoin Auto” în sumă de 500 000 lei, iar ultimul nu a predat bunul mobil primit spre păstrare și nici nu a achitat contravaloarea acestuia, deși era obligat conform legii să o facă.

Din considerentele enunțate, lichidatorul Mazur Anna a înaintat prezenta cerere, solicitând validarea popririi și încasarea sumei în mărime de 500 000 lei cu titlu de datorie de la terțul poprit Iovdi Nicolae în beneficiul SRL „Tehnoin Auto” în proces de insolabilitate.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2016, a fost admisă cererea de validare a popririi, fiind dispusă validarea popririi și încasarea de la Iovdi Nicolae în beneficiul SRL „Tehnoin Auto” suma de 500 000 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de insolabilitate a invocat prevederile art. 1 alin. (4), 5 alin. (2), 126 alin. (10) și (11) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, art. 512 alin. (1), 514 și 572 Cod civil, art. 122 Cod de executare, menționând că terțul poprit - Iovdi Nicolae, primind spre păstrare concasorul, nu și-a îndeplinit obligațiunea legală de restituire a acestuia, la cerințele executorului judecătoresc, cât și a administratorului insolabilității, or, careva probe în acest sens instanței de judecată nu au fost prezentate.

Considerând ilegală hotărârea instanței de insolabilitate, la 13.10.2016, avocatul Rotaru Dorel în interesele lui Iovdi Nicolae a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 26.09.2016 și emiterea unei noi hotărâri de desființare a popririi.

În motivarea recursului, recurenta a invocat că instanța de insolabilitate a interpretat în mod eronat legea și a apreciat probele arbitrar, precum și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Prin urmare, recursul împotriva hotărârii se judecă în termen de 60 de zile de un complet de 5 judecători, fără participarea părților.

Judecând recursul declarat împotriva hotărârii date în instanța de fond și verificând, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate, Colegiul conchide că recursul este pasibil admiterii cu casarea hotărârii instanței de insolabilitate și remiterii cauzei la rejudecare.

Conform art. 445 alin (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să-l admită și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit reține că la adoptarea hotărârii contestate, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, situație ce impune rejudecarea cauzei, or, din acest motiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune privitor la corectitudinea aplicării normelor de drept material, atunci când fondul a fost cercetat superficial.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

După cum rezultă din materialele cauzei, a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Tehnoin Auto”, Mazur Anna, fiind dispusă validarea popririi și încasarea de la Iovdi Nicolae în beneficiul SRL „Tehnoin Auto” suma de 500 000 lei, iar terțul poprit își exprimă dezacordul cu această soluție.

Potrivit art. 126 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, sunt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sînt datorate debitorului ori sînt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvabilității/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate/faliment asupra debitorului.

(3) Prin somație se va pune în vedere terțului, care devine, potrivit alin. (1), terț poprit, interdicția de a plăti fără acordul administratorului insolvabilității/lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarându-le indisponibilizate. De la data comunicării somației de înființare a popririi și până la achitarea integrală a obligațiilor, inclusiv pe perioada suspendării urmării silite prin poprire, terțul poprit nu va face nicio altă plată sau operațiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate. Orice operațiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somației de înființare a popririi este nulă. Când se popresc sume cu scadențe succesive, indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadență, ci și asupra celor exigibile în viitor. Indisponibilizarea se întinde și asupra fructelor civile ale creanței poprite, și asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înființarea popririi.

(5) În termen de 5 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor – de la scadența acestora, terțul poprit este obligat să plătească direct pe conturile de acumulare indicate de administratorul insolvabilității/lichidator ori să consemneze suma de bani, dacă creanța poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile corporale poprite și să trimită dovada către administratorul insolvabilității/lichidator pentru a fi preluate.

(8) Terțul poprit nu va putea face contestație împotriva popririi. El își va formula apărările în instanța de insolvabilitate, care validează poprirea.

(9) Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvenței/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvență în vederea validării popririi.

(10) Instanța de insolvență îi va cita pe administratorul insolvenței/lichidatorul, precum și pe terțul poprit, și, la termenul stabilit pentru judecarea cererii de validare, va dispune administrarea oricărei probe necesare soluționării acesteia, care este admisibilă potrivit normelor de drept comun. În instanța de validare, terțul poprit poate opune creditorului urmăritor toate excepțiile și mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului în măsura în care ele se întemeiază pe o cauză anterioară popririi. Hotărârea de validare a popririi este supusă numai recursului de către terțul poprit.

(11) Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvență va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi.

(12) Dacă poprirea a fost înființată asupra unor bunuri mobile incorporale care se aflau la data înființării în posesia terțului poprit, instanța va decide predarea lor în proprietate debitorului. Dacă bunurile mobile incorporale datorate debitorului nu se mai află la data validării în posesia terțului sau nu pot fi predate în natură, acesta este obligat, prin hotărâre de validare, la plata contravalorii acestor bunuri, caz în care va fi urmărit direct prin executorul judecătoresc.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, Colegiul civil, comercial de contencios administrativ lărgit reiterează că dacă din probele administrate, rezultă ca terțul poprit datorează sume de bani debitorului, instanța va da o hotărâre de validare a popririi, prin care îl va obliga pe terțul poprit să plătească creditorului, în limita creanței, suma datorată debitorului. În caz contrar, instanța va hotărî desființarea popririi.

La caz, instanța de recurs conchide că instanța de insolvență eronat a constatat că terțul poprit Iovdi Nicolae datorează debitorului insolubil 500 000 lei.

Astfel, din analiza normelor legale care reglementează poprirea, rezultă că instanța de judecată poate adopta o hotărâre de validare a popririi prin care să încaseze de la terțul poprit suma datorată debitorului numai în situația în care din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului în temeiul unor raporturi juridice existente sau dacă bunurile mobile incorporale datorate debitorului nu se mai află la data validării în posesia terțului sau nu pot fi predate în natură, caz în care terțul este obligat prin hotărâre de validare, la plata contravalorii acestor bunuri.

La caz, analiza probelor anexate la dosar nu demonstrează faptul că Iovdi Nicolae datorează sume de bani debitorului insolubil SRL „Tehnoin Auto”, precum nici nu demonstrează existența unor raporturi juridice existente între părțile în litigiu.

Or, faptul că potrivit procesului-verbal de sechestrul din 26.10.2013, întocmit de către executorul judecătoresc Nicolae Nicolăescu, lui Iovdi Nicolae i-a fost încredințat spre păstrare bunul - moară de fărimțat piatră model CMД 741, nu confirmă că între SRL „Tehnoin Auto” și terț existau careva raporturi juridice în rezultatul cărora Iovdi Nicola era dator cu careva sume de bani debitorului insolubil, ci doar faptul că la data aplicării sechestrului respectiv, Iovdi Nicolae era doar posesorul (depozitarul) bunului în litigiu.

Referitor la a doua situație, chiar dacă Iovdi Nicolae era dator față de SRL „Tehnoin Auto” cu careva bunuri și anume, moară de fărîmițat piatră model CMȚ 741, instanța de fond trebuia să verifice dacă acest bun se află la data validării în posesia lui Iovdi Nicolae și dacă putea fi predat în natură.

Or, după cum atestă actele cauzei, recurentul și-a manifestat disponibilitatea de a transmite în orice moment bunul în litigiu persoanei împuternicite în acest sens, fapt care se confirmă prin notificarea adresată instanței de insolvență la 13.05.2016 (f.d. 63).

Potrivit acestei notificări, Iovdi Nicolae a comunicat că bunul în litigiu se află pe adresa mun. Chișinău, Zona Industrială Pruncul, în conformitate cu contractul de locațiune nr.18 din 01.04.2016 încheiat între SRL „Megauto Grup” și ÎS „Flus”. Faptul că bunul respectiv se află la adresa indicată se confirmă și prin scrisoarea din 12.05.2016, eliberată și semnată de directorul SRL „Megauto Grup”, Iovdi Oleg, care este locatarul încăperii în care bunul este amplasat (f.d. 70).

Mai mult ca atât, bunul respectiv a fost amplasat la adresa mun. Chișinău, str. Constructorilor, 6, începând cu data ridicării acestuia de la Cucuruza Vladimir de către Iovdi Nicolae la 26.10.2013 și până la 01.04.2016, fapt care se confirmă și prin Actul de constatare a faptelor și a stărilor de fapt din 28.01.2016, întocmit de către executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru (f.d. 64).

Din aceste considerente, argumentele lichidatorului Mazur Anna preluate de către instanța de fond precum că bunul în litigiu nu se află la locul sechestrării lui și prin urmare, s-ar impune necesitatea încasării contravalorii lui, sunt nefondate.

În această ordine de idei, concluzia instanței de fond cum că terțul poprit Iovdi Nicolae, primind spre păstrare concasorul, nu și-a îndeplinit obligațiunea legală de restituire a acestuia la cerințele executorului judecătoresc, cât și a administratorului insolvenței, or, careva probe în acest sens instanței de judecată nu au fost prezentate, Colegiul o apreciază critic, deoarece contravine materialului probatoriu administrat în acest sens.

La fel, din aceste motive, este considerată lipsită de suport probator și neîntemeiată și concluzia instanței cum că, prin prisma art.122 Cod de executare, Iovdi Nicolae este răspunzător pentru tănuirea/însușirea bunurilor sechestrate date spre păstrare, respectiv urmează să compenseze contravaloarea acestuia, în sumă de 500 000 lei, stabilită în procesul verbal de sechestrare.

Totodată, Colegiul constată că, potrivit somației nr. 1-TA din 05.08.2015, expediate de către lichidatorul SRL „Tehnoin Auto”, Mazur Anna lui Iovdi Nicolae, cât și a cererii privind validarea popririi, s-a înființat poprirea asupra sumei de 500 000 lei, care ar reprezenta contravaloarea bunului în litigiu și nici de cum nu asupra însuși bunului respectiv.

Astfel, instanța de insolvență a interpretat eronat prevederile art. 126 al Legii insolvenței, iar probele invocate de către terțul poprit au fost apreciate arbitrar, fapt care face ca soluția acesteia să fie una neîntemeiată.

În același timp, instanța de recurs menționează și un alt aspect al particularității popririi, ce reiese din prevederile art. 126 alin. (1) și (3) din Legea insolvenței, în speță dacă terțul deține în numele debitorului bunul mobil incorporabil.

Potrivit prevederilor art. 108 alin. (1) din Legea insolvenței, administratorul insolvenței/lichidatorul trebuie să întocmească un inventar al tuturor bunurilor corporale și incorporale care aparțin masei debitoare. Inventarul este întocmit de o comisie de inventariere constituită de administratorul

insolvabilității/lichidator din reprezentanți ai creditorilor sau din specialiști/experti în domeniu, în prezența debitorului, dacă nu se cauzează o întârziere dezavantajoasă.

(2) Actul de inventar este semnat de administratorul insolvabilității/lichidator, de membrii comisiei de inventariere și, după caz, de către debitor prin reprezentantul său desemnat în procedura de insolvabilitate

(4) În cazul în care debitorul nu prezintă documentele activității economice și de evidență contabilă în modul prevăzut de prezenta lege, inventarul bunurilor lui se face conform documentelor și altor probe reconstituite de către administratorul insolvabilității/lichidator. Dacă, în urma notificărilor, administratorul insolvabilității/lichidatorul nu identifică niciun bun, inventarul se încheie în baza comunicărilor transmise în scris de autoritățile relevante.

(5) În inventar trebuie să fie descrise toate bunurile identificate ale debitorului și să se indice valoarea contabilă sau, dacă aceasta lipsește, valoarea lor aproximativă de la data inventarierii. În cazul în care valoarea bunului depinde de lichidarea sau de restructurarea întreprinderii, administratorul insolvabilității/lichidatorul va angaja, cu aprobarea comitetului creditorilor, un expert evaluator, pe cheltuiala debitorului, pentru a evalua bunurile atât separat, cât și în ansambluri în stare de funcționare, după caz.

Contrar normelor legale evocate, instanța de insolvabilitate nu a stabilit dacă bunul în litigiu - moară de fărâmițat piatră model CMД-741, transmis la păstrare terțului poprit, contravaloarea căruia a fost încasată prin hotărârea contestată, a făcut cândva sau face parte în prezent din patrimoniul (masa debitoare) SRL „Tehnoin Auto”.

Or, instanța urma să verifice dacă la dosarul de insolvabilitate este anexat Actul de inventariere a bunurilor debitorului, care ar demonstra că bunul - moară de fărâmițat piatră, face parte din masa debitoare a debitorului insolvabil.

La fel, Colegiul conchide că fiind lipsită de suport juridic concluzia instanței de insolvabilitate cum că prin hotărâre judecătorească irevocabilă, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Iovdi Nicolae cu privire la separarea bunului din masa debitoare a SRL „Tehnoin Auto”, iar acest fapt constituie un argument pentru validarea popririi și încasarea sumei de la terțul poprit, deoarece chiar dacă Iovdi Nicolae nu a făcut dovada dreptului de proprietate asupra bunului referitor la care a cerut separarea din masa debitoare, acest fapt nu presupune automat recunoașterea dreptului de proprietate asupra acestui bun după debitorul insolvabil, acesta urmând să facă dovada dreptului său de proprietate în baze generale.

Într-o altă ordine de idei, instanța de recurs conchide că instanța de insolvabilitate a stabilit contravaloarea bunului dispusă spre încasare în mod arbitrar.

Astfel, potrivit procesului-verbal de sechestr, întocmit de executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae la 26.10.2013, la care face referire lichidatorul Mazur Ana și este preluat și de prima instanță, este indicată valoarea de 500 000 lei a tuturor bunurilor sechestrate (patru unități de linie de transportare electrică, sită în două nivele, etc.), inclusiv și a morii de fărâmițat piatră, fără a fi stabilită valoarea pentru fiecare bun sechestrat în parte.

În acest sens, Colegiul constată că, conform notificării adresate de către lichidator în adresa administratorului SRL „P & N Trans”, Moraru Pavel și cererii de chemare în judecată depuse în instanța de judecată, se indică prețul aceleiași morii de fărâmițat piatră în valoare de 300 000 lei, iar conform recipisei din

30.01.2014, prin care Iovdi Nicolae a înstrăinat bunul litigios lui Cucuruza Vladimir, prețul aceluiași bun este stabilit de părți în valoare de 13 000 euro. Este de menționat și faptul că, potrivit procesului verbal de sechestru menționat mai sus este indicat că moara de fărâmițat piatră are un grad de uzura de 30%.

Prin urmare, instanța de recurs concludă că datele privind valoarea bunului litigios sunt diferite, iar instanța de insolvabilitate, fără a se expune asupra chestiunii privind constatarea valorii reale a acestuia, a preluat poziția lichidatorului, care a indicat cel mai mare preț.

Astfel, Colegiul constată că instanța de insolvabilitate a omis aplicarea prevederilor mai sus enumerate, la examinarea cererii de validare a popririi.

În consecință, Colegiul conchide că, instanța de insolvabilitate nu a constatat și elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, și, ca urmare, a pronunțat o soluție nefondată.

Astfel, fiind prezente motivele de casare a deciziei, prevăzute de art. 432 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție v-a admite recursul declarat, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de insolvabilitate într-un alt complet.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Ținând cont de cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul declarat de avocatul Rotaru Dorel în interesele lui Iovdi Nicolae.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2016, în cauza intentată la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Tehnoin Auto” în proces de faliment, Mazur Anna, împotriva terțului poprit Iovdi Nicolae privind validarea popririi și remite cauza la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău într-un alt complet.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Iuliana Oprea

Judecători

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

Sveatoslav Moldovan